

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 363/2020
04.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Драган Демировић, адвокат из ... и Зоран Пантовић, адвокат из ..., против туженог Универзитета у Крагујевцу, Факултета за хотелијерство и туризам у Врњачкој Бањи, кога заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3715/18 од 06.08.2019. године, у седници одржаној 04.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца АА из ..., изјављена против става првог и другог изреке пресуде Апелационог суда Крагујевцу Гж1 3715/18 од 06.08.2019. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиоца АА из ... и туженог Универзитета у Крагујевцу, Факултета за хотелијерство и туризам у Врњачкој Бањи, за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи П1 755/18 од 21.08.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд поништи решење туженог бр. .. од 01.11.2016. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду на одређено време бр. .. од 15.01.2015. године и утврђен престанак радног односа на дан 01.11.2016. године и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд туженог обавезе да му на име накнаде штете због изгубљене зараде исплати, за период од 01.11.2016.године до 31.07.2018.године, износе, са каматом, наведене у том ставу изреке, као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе туженог да тужиоцу за период од 01.11.2016. године, плати припадајуће доприносе на износе изгубљене зараде утврђене у претходном ставу пресуде, код надлежних организација социјалног

осигурања и то: доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање; доприносе за здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање; доприносе за осигурање за случај незапослености Националној служби за запошљавање, као неоснован. Ставом четвртим изреке, тужилац је обавезан да туженом плати трошкове парничног поступка у износу од 105.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда Крагујевцу Гж1 3715/18 од 06.08.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи П1 1037/16 од 08.09.2017. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да суд туженог обавезе да му накнади трошкове жалбеног поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог којим је тражио да суд тужиоца обавезе да му накнади трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је доставио одговор на ревизију тужиоца.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11 ... 87/18), па је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом тужиоца се указује на повреде поступка због којих ревизија не може да се изјави, у смислу одредбе члана 407. став 1. истог Закона.

Према чињеничном стању, на ком је заснована побијана одлука, тужилац је доктор ... наука, који је Одлуком Сената Универзитета у Крагујевцу бр. III-01-1185/18 од 25.12.2014. године, изабран у звање "доцент за ужу научну област ..." на Факултету за хотелијерство и туризам у Врњачкој Бањи. На основу те Одлуке, парничне странке су закључиле уговор о раду на одређено време под бр. .. од 15.01.2015. године, у ком је констатовано да је тужилац, горе наведеном Одлуком Сената Универзитета у Крагујевцу, изабран у звање доцента за ужу научну област ... на Факултету за хотелијерство и туризам у Врњачкој Бањи и да радни однос заснива по основу избора у звање доцента, на одређено време, до истека изборног периода од пет година, почев од 16.01.2015. године, као и да ће обављати послове наставника у звању доцента за ужу научну област ... . Одлука Сената Универзитета у Крагујевцу, којом је тужилац изабран у звање доцента за ужу научну област ... на Факултету за хотелијерство и туризам у Врњачкој Бањи, је поништена пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 759/15 од 06.04.2015. године, након чега је Сенат Универзитета у Крагујевцу, донео одлуку III-01-833/14 дана 27.10.2016. године, којом је поништио своју одлуку III-01-1185/13 дана 25.12.2014. године од 25.12.2014. године, о избору тужиоца у звање доцента за ужу научну област ... на Факултету за хотелијерство и туризам у Врњачкој Бањи. Решењем Универзитета у Крагујевцу, Факултета за хотелијерство и туризам у Врњачкој Бањи бр.

... од 01.11.2016. године, тужиоцу је отказан уговор о раду на одређено време бр. .. од 15.01.2015. године и утврђен престанак радног односа, на дан 01.11.2016. године.

На основу утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да је оспорено решење законито, у смислу одредбе члана 65. став 1., 4, 6. и 7. Закона о високом образовању ("Службени гласник РС" бр. 76/05...99/14), те одредби члана 125. г) став 1., 132. и 133. а) став 1. и став 2. Статута Универзитета у Крагујевцу, у вези одредбе члана 175. тачка 7. Закона о раду ("Службени гласник РС" бр. 24/05...75/14). Самим тим су неосновани тужбени захтеви тужиоца којима је тражио да суд поништи решење туженог и обавезе га да му накнади штету због изгубљене зараде, као и да му уплати тражене доприносе на зараду.

Одредбом члана 65. став 1. Закона о високом образовању ("Службени гласник РС" бр. 76/05...99/14), прописано је да високо школска установа расписује конкурс за заснивање радног односа и стицање звања наставника за уже области утврђене општим актом високошколске установе. Сходно ставу 2. те одредбе Закона, прописано је да Универзитет врши избор у сва звања наставника на предлог факултета.

Према одредби члана 125. г) став 1. Статута Универзитета у Крагујевцу, звања наставника на Универзитету су: редовни професор; ванредни професор; доцент; професор струковних студија; предавач. Сходно одредби члана 125. к) истог Статута, регулисан је поступак избора у звање и заснивање радног односа, па је тако ставом 1. тачка 1. предвиђено да доцент стиче звање и заснива радни однос у трајању од пет година. На основу одредбе члана 132. Статута, са лицем изабраним у звање наставника, уговор о раду најкасније у року од 15 дана од дана доношења одлуке о избору, закључио орган Факултета. У смислу одредбе 133. а) став 1. Статута, наставник који је у радном односу на Универзитету, односно Факултету у његовом саставу који не буде изабран у исто или више звање, престаје радни однос истеком периода на који је изабран. У смислу става 2. те одредбе Статута, неизбором, наставник губи звање које је имао до момента неизбора, односно престанка радног односа.

Одредбом члана 175. тачка 7. Закона о раду ("Службени гласник РС" бр. 24/05...75/14), прописано је да радни однос престаје, између осталог, у другим случајевима утврђеним законом.

Дакле, радни однос тужиоца код туженог везан је за његов избор у звање наставника туженог Факултета, у статусу доцента или ванредног професора, па како он није изабран ни у једно од тих звања, следи да не постоје услови за заснивање радног односа на одређено време у ситуацији када је Сенат Универзитета у Крагујевцу одлуком Ш-01-833/14 од 27.10.2016. године, поништио своју претходну одлуку о избору тужиоца у звање доцента (одлука Сената бр. 3-01-1185/13 од 25.12.2014. године). Нижестепени судови су правилном применом цитираних одредби закона тужбени захтев тужиоца одбили, као неоснован.

Тужилац у ревизији неосновано указује да је суд утврђивао испуњеност услова не само за избор у звање доцента и заснивање радног односа, него и за трајање заснованог радног односа надаље. Супротно томе, не ради се о томе да суд утврђује испуњеност услова за тужиочев избор у звање доцента, него је ово ситуација у којој је надлежни орган, Сенат Универзитета у Крагујевцу, поништио своју одлуку о избору

тужиоца у то звање. Избор и стицање звања наставника Факултета (доцента или ванредног професора) је услов за постојање и трајање тужиочевог радног односа у том својству, на одређено време, али и опстанак његовог радног односа код туженог, тако што радни однос у звању наставника зависи од избора у то звање. Пошто тужилац нема звање које је потребно за заснивање радног односа на основу уговора о раду на одређено време бр. .. од 18.01.2015. године, следи да је правилно, решењем туженог бр. .. од 01.11.2016. године, тужиоцу тај уговор о раду отказан, па му је радни однос престао сходно одредби члана 175. тачка 7. Закона о раду, у вези одредбе члана 65. став 4. Закона о високом образовању.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке ове пресуде донео у смислу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

Одлуку о захтевима тужиоца и туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији, садржану у ставу другом изреке ове пресуде, Врховни касациони суд је донео применом одредбе члана 153. став 1. и 154., у вези члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, имајући у виду да тужилац није успео у поступку по ревизији, па му не припада право на накнаду трошкова тог поступка, док туженом трошкови тог поступка нису били потребни.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић